

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2020 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski
Protokolant:	Stażysta Katarzyna Zielińska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2020 roku w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko M. F.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej M. F. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.265 (jednego tysiąca dwustu sześćdziesięciu pięciu) złotych 63 (sześćdziesięciu trzech) groszy wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w stosunku rocznym od następujących kwot:

- od kwoty 710 (siedmiuset dziesięciu) złotych 48 (czterdziestu ośmiu) groszy od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 37 (trzydziestu siedmiu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 6 (sześciu) groszy od dnia 14 maja 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 34 (trzydziestu czterech) groszy od dnia 14 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 62 (sześćdziesięciu dwóch) groszy od dnia 14 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 91 (dziewięćdziesięciu jeden) groszy od dnia 14 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 20 (dwudziestu) groszy od dnia 14 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 49 (czterdziestu dziewięciu) groszy od dnia 14 października 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 8 (ośmiu) groszy od dnia 14 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 37 (trzydziestu siedmiu) groszy od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 67 (sześćdziesięciu siedmiu) groszy od dnia 14 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 98 (dziewięćdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 28 (dwudziestu ośmiu) groszy od dnia 13 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 59 (pięćdziesięciu dziewięciu) groszy od dnia 14 maja 2020 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanej M. F. kwotę 374 (trzystu siedemdziesięciu czterech) złotych 12 (dwunastu) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski

Sygn. akt III C 1652/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 marca 2019 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniosła w elektronicznym postępowaniu upominawczym o zasądzenie od pozwanej M. F. kwoty 4.359 zł 49 gr wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że dochodzona pozwem wierzytelność wynika z zwartej przez strony umowy o kredyt gotówkowy uruchomiony w dniu 13 sierpnia 2016 r. Pozwana nie zaspokoiła wszystkich należności wynikających z umowy. Roszczenie dochodzone pozwem stało się wymagalne w dniu 16 lutego 2018 r. w związku z rozwiązaniem umowy przez powódkę wobec opóźnienia pozwanej. Powódka podniosła, że zobowiązanie pozwanej, a dochodzone niniejszym pozwem, wynosi kwotę 4.359 zł 49 gr, na którą składają się:

- kwota 3.790 zł 44 gr – tytułem wykorzystanego przez pozwaną, lecz niespłaconego do dnia złożenia pozwu kapitału umownego,
- kwota 215 zł 56 gr – tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału naliczonych w wysokości 10 %,
- kwota 353 zł 49 gr – tytułem niespłaconych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa.

Z uwagi na bezskuteczność wezwań pozwanej do zapłaty w dniu 16 lutego 2018 r. powódka wypowiedziała umowę, wzywając jednocześnie pozwaną do zapłaty.

W dniu 8 kwietnia 2019 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, uwzględniając powództwo w całości.

Pozwana M. F. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwana podniosła zarzut niewykazania podstaw i wysokości roszczenia, nadto pozwana zakwestionowała roszczenie co do wysokości.

Pismem procesowym z dnia 8 października 2019 r. strona powodowa podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Pismem procesowym z dnia 4 lutego 2020 r. pozwana M. F. podtrzymała swoje stanowisko procesowe, podnosząc ponadto zarzut braku wymagalności roszczenia. Pozwana podniosła zarzut niewykazania roszczenia co do zasady i wysokości, zarzut braku wymagalności roszczenia, zarzut niewykazania, aby doszło do skutecznego zawarcia umowy kredytu, albowiem powódka przedłożyła tylko niepodpisany szablon umowy, braku dowodów, które mogłyby potwierdzać zaakceptowanie przez pozwaną warunków umowy, brak dowodu, z którego wynikałoby, że powódka spełniła świadczenie wzajemne, powódka nie wykazała istnienia i wysokości roszczenia, powódka nie wykazała sposobu kalkulacji wysokości naliczonej prowizji oraz opłaty za ubezpieczenie. W ocenie pozwanej brak zachowania procedury przewidzianej w art. 75 c ustawy Prawo bankowe powoduje, że roszczenie nie jest wymagalne.

Pismem procesowym z dnia 21 lutego 2020 r. powódka podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

W dalszym toku postępowania stanowiska stron nie uległy zmianie.

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana M. F. w dniu 13 sierpnia 2016 r. złożyła u powódki (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. w drodze elektronicznej za pośrednictwem strony internetowej powódki wnioski o kredyt gotówkowy, wskazując w nim między innymi:

- kwotę kredytu do wypłaty – 3.200 zł,
- okres spłaty – 95 miesięcy,
- dzień płatności rat – 13 dzień każdego miesiąca,
- ubezpieczenie spłaty rat kredytu,
- numer rachunku, na który bank ma wypłacić kredyt – rachunek osobisty prowadzony w banku – rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy – o numerze (...),
- numer rachunku, z którego będzie spłacać kredyt – z rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowy – o numerze (...).

Dowód:

- wniosek o kredyt gotówkowy k. 37 – 39,

W odpowiedzi na w/w wniosek kredytowy powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przesłała na adres poczty elektronicznej pozwanej M. F. – (...) potwierdzenie złożenia wniosku o kredyt, w którym wskazała między innymi, że po zaakceptowaniu umowy Bank przekaże środki na rachunek bankowy wskazany we wniosku kredytowym.

Dowód:

- podsumowanie parametrów kredytu k. 69,

W dniu 13 sierpnia 2016 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła z pozwaną M. F. umowę kredytu gotówkowego na okres 95 miesięcy – na kwotę kredytu w wysokości 4.122 zł 73 gr, która zawierała kwotę 3.200 zł wypłacaną na rzecz pozwanej, kwotę 628 zł 60 gr tytułem prowizji Banku i kwotę 294 zł 14 gr tytułem opłaty za ubezpieczenie kredytu.

Zgodnie z punktem 3 umowy kredytu Bank miał wypłacić kredyt w terminie do 5 dni, licząc od dnia zawarcia umowy, na rachunek osobisty pozwanej o numerze (...).

Stosownie do punktu 4 umowy kredytu prowizja za udzielenie kredytu wyniosła 628 zł 60 gr, a opłata za ubezpieczenie kredytu wyniosła 294 zł 14 gr – obie kwoty miały zostać pobrane przez Bank w dniu wypłaty kredytu z kwoty kredytu.

Raty kredytu miały być spłacane co miesiąc, do 13 – dnia każdego miesiąca (punkt 7 umowy kredytu). Pierwsza rata kredytu miała zostać spłacona do dnia 13 września 2016 r., a ostatnia rata do dnia 13 lipca 2024 r. Kredyt miał być spłacany z rachunku bankowego pozwanej o numerze (...).

Zgodnie z punktem 8 umowy kredytu kredyt był oprocentowany zmienną stopą procentową, która na dzień zawarcia umowy wynosiła 8,90 % w skali roku.

Stosownie do punktu 10 umowy kredytu:

- jeżeli kredytobiorca nie spłaca w terminie kredytu, jego części bądź opłat i prowizji, zostanie wezwany do niezwłocznej spłaty należności,

- jeżeli pomimo wezwania Banku kredytobiorca nie spłaci należności w wyznaczonym przez Bank terminie, Bank może wypowiedzieć umowę.

Zgodnie z punktem 15 umowy kredytu wypowiedzenie umowy kredytu wymaga zachowania formy pisemnej, a okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni. Bank może wypowiedzieć umowę jeśli kredytobiorca nie spłacił w terminie kredytu, jego części bądź opłat i prowizji, do których był zobowiązany.

Zgodnie z harmonogramem spłat kredytu termin spłaty pierwszej raty kredytu przypadał na dzień 13 września 2016 r. Raty kredytu miały być stałe i wynosić 60 zł 62 gr miesięcznie, przy czym ostatnia rata kredytu miała być ratą wyrównującą i wynosić kwotę 60 zł 70 gr.

Dowód:

- potwierdzenie zawarcia umowy kredytu k. 40 – 50,
- umowa kredytu k. 40 – 50, 51 – 60,
- formularz informacyjny dotyczący kredytu k. 61 – 68,
- harmonogram spłat kredytu k. 70 – 72,
- podsumowanie informacji o kredycie k. 73,

W dniu 13 sierpnia 2016 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przelała na rachunek bankowy pozwanej o numerze (...) kwotę kredytu w wysokości 4.122 zł 73 gr, a następnie zgodnie z umową kwotę prowizji w wysokości 628 zł 60 gr i opłatę za ubezpieczenie kredytu w wysokości 294 zł 14 gr pobrała w dniu wypłaty kredytu z kwoty kredytu.

Dowód:

- elektroniczne zestawienie operacji k. 143,

Z elektronicznego zestawienia operacji wynika, że pozwana w okresie od dnia 13 września 2016 r. do dnia 13 lipca 2017 r. spłaciła łącznie kwotę 332 zł 30 gr z tytułu zwrotu kapitału kredytu.

Dowód:

- elektroniczne zestawienie operacji k. 144,

W dniu 14 września 2017 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządziła oświadczenie w przedmiocie wezwania pozwanej M. F. do zapłaty kwoty 126 zł 13 gr z tytułu zaległości w spłacie kredytu w terminie 14 dni. W/w wezwanie do zapłaty wysłano do pozwanej na adres przy ulicy (...) /Kolporter 54 w S.. Nie ustalono, aby pozwana odebrała w/w wezwanie.

W dniu 14 października 2017 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządziła oświadczenie w przedmiocie wezwania pozwanej M. F. do zapłaty kwoty 189 zł 57 gr z tytułu zaległości w spłacie kredytu w terminie 14 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. W/w wezwanie do zapłaty wysłano do pozwanej na adres przy ulicy (...)/Kolporter 54 w S.. Nie ustalono, aby pozwana odebrała w/w wezwanie.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 141, 142,

W dniu 14 listopada 2017 r. powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. sporządziła oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia pozwanej M. F. umowy o kredyt gotówkowy z zachowaniem 30 – dniowego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy wskazano brak spłaty zobowiązania zgodnie z warunkami umowy.

W/w oświadczenie w przedmiocie wypowiedzenia umowy o kredyt gotówkowy wysłano do pozwanej na adres przy ulicy (...)/Kolporter 54 w S.. Przesyłka nie została odebrana przez pozwaną, została awizowana pod wskazanym adresem.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy k. 36,

- przesyłka k. 34, 35,

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie zważył, co następuje:

Powództwo okazało się częściowo uzasadnione – punkt I wyroku – to jest do kwoty 1.265 (jednego tysiąca dwustu sześćdziesięciu pięciu) złotych 63 (sześćdziesięciu trzech) groszy wraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi w stosunku rocznym od następujących kwot:

- od kwoty 710 (siedmiuset dziesięciu) złotych 48 (czterdziestu ośmiu) groszy od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 37 (trzydziestu siedmiu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 6 (sześciu) groszy od dnia 14 maja 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 34 (trzydziestu czterech) groszy od dnia 14 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 62 (sześćdziesięciu dwóch) groszy od dnia 14 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 91 (dziewięćdziesięciu jeden) groszy od dnia 14 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 20 (dwudziestu) groszy od dnia 14 września 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 49 (czterdziestu dziewięciu) groszy od dnia 14 października 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 8 (ośmiu) groszy od dnia 14 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 37 (trzydziestu siedmiu) groszy od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 67 (sześćdziesięciu siedmiu) groszy od dnia 14 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 98 (dziewięćdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 28 (dwudziestu ośmiu) groszy od dnia 13 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 59 (pięćdziesięciu dziewięciu) groszy od dnia 14 maja 2020 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku oddalono powództwo w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione.

Powódka (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagała się zasądzenia od pozwanej M. F. w niniejszym postępowaniu kwoty 4.359 zł 49 gr wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty. Dochodzone roszczenie miało wynikać z umowy o kredyt gotówkowy uruchomiony w dniu 13 sierpnia 2016 r. Na kwotę dochodzoną pozwem w wysokości 4.359 zł 49 gr składały się:

- kwota 3.790 zł 44 gr – tytułem wykorzystanego przez pozwaną, lecz niespłaconego do dnia złożenia pozwu kapitału umownego,
- kwota 215 zł 56 gr – tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału naliczonych w wysokości 10 %,
- kwota 353 zł 49 gr – tytułem niespłaconych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa.

W ogólności w pozwie i w dalszym toku postępowania powódka wskazywała, że swoje roszczenie wywodzi z umowy kredytu z dnia 13 sierpnia 2016 r., którą wypowiedziała z uwagi na brak spłaty rat kredytu. Z wyliczenia powódki wynika, że dochodzi kwoty niespłaconego kapitału – wymagalnego na skutek złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, nadto odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału i odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa.

Powództwo okazało się uzasadnione co do należności głównej – odnośnie kwoty kapitału kredytu – częściowo, a nieuzasadnione w ogóle odnośnie odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału i odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa.

Powyższa konstatacja była konsekwencją ostatecznego przyjęcia, że pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy kredytu, powódka spełniła świadczenie z umowy kredytu, pozwana częściowo spłaciła kredyt, powódka nie wykazała, aby skutecznie wypowiedziała umowę kredytu, co wpłynęło na to, że roszczenie należało uznać za wymagalne i wykazane co do wysokości jak w punkcie I wyroku.

Wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego – ograniczonego do dowodów z innych środków dowodowych – wydruków komputerowych – wykazały (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.), że strona powodowa udowodniła zasadność i wysokość roszczenia w niniejszym postępowaniu – częściowo, to jest w zakresie w jakim powództwo uwzględniono w punkcie I wyroku.

Pozwana zakwestionowała powództwo w całości, podnosząc zarzuty dotyczące niewykazania roszczenia co do zasady i wysokości, zarzut braku wymagalności roszczenia, zarzut niewykazania, aby doszło do skutecznego zawarcia umowy kredytu, albowiem powódka przedłożyła tylko niepodpisany szablon umowy, braku dowodów, które mogłyby potwierdzać zaakceptowanie przez pozwaną warunków umowy, brak dowodu, z którego wynikałoby, że powódka spełniła świadczenie wzajemne, powódka nie wykazała istnienia i wysokości roszczenia, powódka nie wykazała

sposobu kalkulacji wysokości naliczonej prowizji oraz opłaty za ubezpieczenie. W ocenie pozwanej brak zachowania procedury przewidzianej w art. 75 c ustawy Prawo bankowe powoduje, że roszczenie nie jest wymagalne.

Sąd orzekający w dalszej części uzasadnienia odniesie się do poszczególnych zarzutów pozwanej, w kolejności od zarzutów w ocenie Sądu najdalej idących.

Podstawą faktyczną powództwa w niniejszej sprawie była treść umowy kredytu gotówkowego z dnia 13 sierpnia 2016 r., w tym jej poszczególne postanowienia, oraz harmonogram spłat kredytu, stanowiący integralną część umowy kredytu.

Podstawą prawną powództwa była treść przepisów art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe – odpowiednio w treści obowiązującej w dniu zawarcia umowy, to jest w dniu 13 sierpnia 2016 r.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe:

Art. 3. 1. Przez umowę o kredyt konsumencki rozumie się umowę o kredyt w wysokości nie większej niż 255.550 zł albo równowartość tej kwoty w walucie innej niż waluta polska, który kredytodawca w zakresie swojej działalności udziela lub daje przyrzeczenie udzielenia konsumentowi.

2. Za umowę o kredyt konsumencki uważa się w szczególności:

1) umowę pożyczki;

2) umowę kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego;

3) umowę o odroczeniu konsumentowi terminu spełnienia świadczenia pieniężnego, jeżeli konsument jest zobowiązany do poniesienia jakichkolwiek kosztów związanych z odroczeniem spełnienia świadczenia;

4) umowę o kredyt, w której kredytodawca zaciąga zobowiązanie wobec osoby trzeciej, a konsument zobowiązuje się do zwrotu kredytodawcy spełnionego świadczenia;

5) umowę o kredyt odnawialny.

3. Za umowę o kredyt konsumencki nie uważa się umów dotyczących odroczenia terminu spełnienia świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem jest stałe lub sukcesywne świadczenie usług lub dostaw towarów tego samego rodzaju, jeżeli konsument jest zobowiązany do zapłaty za spełnione świadczenie lub dostawę towaru w ustalonych odstępach czasu w trakcie obowiązywania umowy.

Art. 69. 1. Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

2. Umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności:

1) strony umowy;

2) kwotę i walutę kredytu;

3) cel, na który kredyt został udzielony;

4) zasady i termin spłaty kredytu;

4a) w przypadku umowy o kredyt denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta polska, szczegółowe zasady określania sposobów i terminów ustalania kursu wymiany walut, na podstawie którego w szczególności wyliczana jest kwota kredytu, jego transz i rat kapitałowo-odsetkowych oraz zasad przeliczania na walutę wypłaty albo spłaty kredytu;

5) wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany;

6) sposób zabezpieczenia spłaty kredytu;

7) zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu;

8) terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych;

9) wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje;

10) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

3. W przypadku umowy o kredyt denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta polska, kredytobiorca może dokonywać spłaty rat kapitałowo-odsetkowych oraz dokonać przedterminowej spłaty pełnej lub częściowej kwoty kredytu bezpośrednio w tej walucie. W tym przypadku w umowie o kredyt określa się także zasady otwarcia i prowadzenia rachunku służącego do gromadzenia środków przeznaczonych na spłatę kredytu oraz zasady dokonywania spłaty za pośrednictwem tego rachunku.

Umowa o kredyt gotówkowy, a zawarta pomiędzy stronami, to umowa o kredyt konsumencki, szerzej umowa kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego – vide art. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.

Zarzuty podniesione przez pozwaną w treści sprzeciwu od nakazu zapłaty okazały się w konsekwencji częściowo uzasadnione.

Nieuzasadniony okazał się zarzut pozwanej co do niewykazania roszczenia co do zasady, zarzut niewykazania, aby doszło do skutecznego zawarcia umowy kredytu, albowiem powódka przedłożyła tylko niepodpisany szablon umowy, zarzut braku dowodów, które mogłyby potwierdzać zaakceptowanie przez pozwaną warunków umowy.

Powódka wykazała (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.) zasadę odpowiedzialności pozwanej wynikającą ze stosunku zobowiązaniowego w postaci umowy o kredyt konsumencki – vide inne środki dowodowe – wydruki:

- wniosek o kredyt gotówkowy k. 37 – 39,
- podsumowanie parametrów kredytu k. 69,
- potwierdzenie zawarcia umowy kredytu k. 40 – 50,
- umowa kredytu k. 40 – 50, 51 – 60,
- formularz informacyjny dotyczący kredytu k. 61 – 68,
- harmonogram spłat kredytu k. 70 – 72,
- podsumowanie informacji o kredycie k. 73,
- elektroniczne zestawienie operacji k. 143,
- elektroniczne zestawienie operacji k. 144.

Pozwana zakwestionowała roszczenie co do zasady i wysokości, kwestionując wartość dowodową przedłożonych wydruków. Stanowisko pozwanej nie jest uzasadnione. Nie sposób się zgodzić z pozwaną, że przedłożone wydruki komputerowe nie stanowią skutecznego dowodu na wykazanie zawarcia umowy kredytu pomiędzy stronami, a także warunków umowy kredytu. Taki zarzut oceniany w kontekście przedłożonych wydruków komputerowych w związku z zasadami doświadczenia życiowego i zasadami logicznego rozumowania nakazuje przyjęcie wniosku przeciwnego, to jest, że strony zawarły skutecznie umowę kredytu. Irracjonalnym byłby wniosek w okolicznościach niniejszej sprawy, że powódka nie udzieliła kredytu pozwanej.

Zgodnie z art. 309 k.p.c. sposób przeprowadzenia dowodu innymi środkami dowodowymi niż wymienione w artykułach poprzedzających określi sąd zgodnie z ich charakterem, stosując odpowiednio przepisy o dowodach.

Całkowicie nieuzasadniony jest zarzut pozwanej, że powódka przedłożyła niepodpisany przez pozwaną szablon umowy. Okoliczności sprawy wskazują, że umowa kredytu została zawarta przez pozwaną za pośrednictwem internetu, to znaczy pozwana wszystkich operacji prowadzących do zawarcia umowy kredytu, jak złożenie wniosku o kredyt, akceptacja warunków umowy, dokonała na stronie internetowej powódki. Trudno przyjąć, że pozwana tych czynności nie dokonała, bo skąd powódka posiadałaby dane personalne pozwanej, adres zamieszkania, adres poczty internetowej, numer P., jak nie od pozwanej, która te dane powódce udostępniła przy zawarciu umowy kredytu. Dla Sądu oczywistym jest, że coraz częściej umowy kredytu, pożyczki są zawierane przez Banki przez internet.

Wydruki komputerowe jak wyżej są pełnoprawnymi środkami dowodowymi na zasadzie art. 309 k.p.c. i powinny być oceniane tak samo jak inne dowody na zasadzie art. 233 k.p.c. Do wydruku z komputera odpowiednie zastosowanie mają przepisy o dokumentach. Mimo braku w kodeksie postępowania cywilnego jakichkolwiek przepisów, które dotyczyłyby wydruków komputerowych, sądy muszą honorować takie wydruki, gdyż z mocy prawa zostały one włączone do obrotu i zastępują dokumenty sporządzone metodami tradycyjnymi. Przykładowo, jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 8 lutego 2019 r., I ACa 767/18, wydruki komputerowe mogą stanowić inny środek dowodowy, pozwalający na czynienie na ich podstawie ustaleń faktycznych.

Nadto w niniejszej sprawie wydruki komputerowe powódki jako Banku posiadają moc dowodową określoną w art. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Obok tradycyjnie stosowanej w bankach formy pisemnej dopuszczalne jest również składanie oświadczeń woli, związanych z dokonywaniem czynności bankowych, w postaci elektronicznej. Uprawnienie takie przysługuje każdej ze stron danej czynności bankowej, a więc zarówno bankowi, jak i jego kontrahentowi bez względu na posiadany status prawny. W treści art. 7 ust. 1 prawa bankowego nie zamieszczono żadnych dodatkowych zastrzeżeń, a więc oświadczenia woli mogą być składane w dowolnej postaci elektronicznej, a nie tylko w postaci oświadczeń woli opatrzonych bezpiecznym podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Treść art. 7 ustawy jest spójna z postanowieniami art. 60 k.c., zgodnie z którym z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli).

Sąd orzekający dał więc wiarę wydrukowi komputerowemu w postaci:

- wniosek o kredyt gotówkowy k. 37 – 39,
- podsumowanie parametrów kredytu k. 69,
- potwierdzenie zawarcia umowy kredytu k. 40 – 50,
- umowa kredytu k. 40 – 50, 51 – 60,
- formularz informacyjny dotyczący kredytu k. 61 – 68,
- harmonogram spłat kredytu k. 70 – 72,

- podsumowanie informacji o kredycie k. 73,
- elektroniczne zestawienie operacji k. 143,
- elektroniczne zestawienie operacji k. 144,

jako dowodom, z których wynika pewna sekwencja zdarzeń uzasadniających przyjęcie, że strony skutecznie zawarły umowę kredytu, a pozwana zaakceptowała warunki umowy. Pozwana złożyła za pośrednictwem internetu wniosek o kredyt gotówkowy - k. 37 – 39, a następnie otrzymała:

- podsumowanie parametrów kredytu k. 69,
- potwierdzenie zawarcia umowy kredytu k. 40 – 50,
- formularz informacyjny dotyczący kredytu k. 61 – 68,
- harmonogram spłat kredytu k. 70 – 72,
- podsumowanie informacji o kredycie k. 73.

Zgodnie z punktem 3 umowy kredytu Bank miał wypłacić kredyt w terminie do 5 dni, licząc od dnia zawarcia umowy, na rachunek osobisty pozwanej o numerze (...). Dniem zawarcia umowy miał być dzień, w którym pozwana zaakceptowała umowę w serwisie transakcyjnym.

Na podstawie w/w postanowienia umowy Bank wypłacił powódce kwotę kredytu, co wynika z elektronicznego zestawienia operacji jak na karcie 143 – w dniu 13 sierpnia 2016 r. Powódce wypłacono kredyt na jej rachunek oszczędnościowo – rozliczeniowy o numerze jaki podała we wniosku o kredyt. Stosownie do treści 230 k.p.c. pozwana w ogóle nie wypowiedziała się co do faktów wynikających z elektronicznego zestawienia operacji jak na karcie 143 – potwierdzenia wypłaty kredytu.

Biorąc pod uwagę w/w sekwencję zdarzeń, których konsekwencją była wypłata kwoty kredytu – uznanie rachunku pozwanej jak na karcie 143 – stwierdzić należy, że pozwana zawarła umowę kredytu na warunkach jak w umowie kredytu przedłożonej przez stronę powodową. Gdyby przecież pozwana nie złożyła wniosku o kredyt, nie zaakceptowała umowy, to Bank z pewnością nie wypłaciłby kwoty kredytu jak na karcie 143. Ustalone więc okoliczności jak wyżej nakazują na podstawie art. 60 k.c. w związku z art. 61 k.c. w związku z art. 7 ustawy Prawo bankowe przyjąć, że pomiędzy stronami doszło do skutecznego zawarcia umowy kredytu na warunkach jak w przedłożonym wydruku umowy kredytu, a pozwana zaakceptowała warunki umowy, skoro Bank miał wypłacić środki pieniężne w terminie 5 dni od dnia zawarcia umowy i to zrobił – karta 143.

Nieuzasadniony okazał się zarzut pozwanej, że powódka nie wykazała spełnienia świadczenia wzajemnego z umowy kredytu. Umowa o kredyt konsumencki/umowa kredytu w rozumieniu przepisów prawa bankowego to umowa wzajemna w rozumieniu art. 487 § 2 k.c.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel. Na tym co do zasady polega świadczenie Banku w wykonaniu umowy kredytu.

Powódka w niniejszym postępowaniu wykazała (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.), że spełniła świadczenie wynikające z udzielenia kredytu. Nie sposób się zgodzić ze stanowiskiem pozwanej, że brak jest na tę okoliczność dowodów. Spełnienie świadczenia przez powódkę wynika z treści elektronicznego zestawienia operacji jak na karcie 143 – vide uznanie rachunku bankowego pozwanej. Pozwana w ogóle po doręczeniu jej tego dowodu nie wypowiedziała się co do niego czy też faktów, które podniosła powódka w oparciu o ten dowód (art. 230 k.p.c.). Wartość dowodowa

wydruku w postaci elektronicznego zestawienia operacji została omówiona wyżej, zatem nie ma potrzeby powtarzania argumentacji w tym zakresie.

Nie sposób się zgodzić z zarzutem pozwanej, że powódka nie wykazała sposobu kalkulacji wysokości naliczonej prowizji oraz opłaty za ubezpieczenie.

Co do zastrzeżonej prowizji podkreślić należy, że żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie nakłada na strony umowy kredytu/pożyczki – w szczególności Bank – obowiązku zawierania w umowie postanowień dotyczących sposobu kalkulacji prowizji od udzielonego kredytu. Możliwość zastrzeżenia prowizji jako wynagrodzenia za udzielenie kredytu wynika z art. 5 punkt 6 litera a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim oraz art. 69 ustęp 2 punkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe. Strony określiły w umowie jej wysokość na kwotę 628 zł 60 gr. W ocenie Sądu nie jest to kwota nadmierna, a zastrzeżenie jej wysokości nie prowadzi do obejścia art. 36 a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim.

Również bezzasadny jest zarzut braku wykazania sposobu kalkulacji opłaty za ubezpieczenie. Żaden przepis nie zobowiązuje Banku do zawarcia w umowie kredytu postanowień, z których wynikałby sposób kalkulacji składki na ubezpieczenie, które związane jest z udzielonym kredytem. Z wniosku o udzielenie kredytu i z samej umowy wynika, że pozwana zgodziła się na przystąpienie do umowy ubezpieczenia kredytu, a sama składka z tego tytułu została określona w umowie kredytu, którą pozwana zaakceptowała. Brak jest więc podstaw do skutecznego kwestionowania zastrzeżonej opłaty – składki za ubezpieczenie.

Uzasadniony częściowo okazał się zarzut pozwanej co do braku wymagalności roszczenia, jednakże nie z tego powodu, na który powołała się pozwana. W ocenie pozwanej brak zachowania procedury przewidzianej w art. 75 c ustawy Prawo bankowe powoduje, że roszczenie nie jest wymagalne.

Zarzut pozwanej co do braku wymagalności roszczenia powódki nierozzerwalnie był związany z zarzutem pozwanej co do niewykazania przez powódkę wysokości roszczenia. Zarzuty te zostaną omówione łącznie, o czym w dalszej części uzasadnienia.

Podkreślić należy, że przepis art. 75 c ustawy Prawo bankowe, nawet w przypadku jego niezastosowania przez Bank, nie stanowi o skutku w postaci braku wymagalności roszczenia Banku o zwrot kredytu/pożyczki, o ile taka wymagalność wynika z postanowień umowy. Wprost treść powołanego przepisu takiego skutku nie przewiduje. Spotykane w tym zakresie poglądy przeciwne są błędne i contra legem według jasnej i jednoznacznej treści przepisu.

Ostatecznie częściowy brak wymagalności roszczenia powódki wynikał z tego, że powódka nie wykazała (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.), że skutecznie wypowiedziała umowę kredytu – tu z zachowaniem uregulowań przewidzianych postanowieniami umowy kredytu.

Stosownie do punktu 10 umowy kredytu:

- jeżeli kredytobiorca nie spłaca w terminie kredytu, jego części bądź opłat i prowizji, zostanie wezwany do niezwłocznej spłaty należności,

- jeżeli pomimo wezwania Banku kredytobiorca nie spłaci należności w wyznaczonym przez Bank terminie, Bank może wypowiedzieć umowę.

Zgodnie z punktem 15 umowy kredytu wypowiedzenie umowy kredytu wymaga zachowania formy pisemnej, a okres wypowiedzenia umowy wynosi 30 dni. Bank może wypowiedzieć umowę jeśli kredytobiorca nie spłacił w terminie kredytu, jego części bądź opłat i prowizji, do których był zobowiązany.

Z w/w uregulowań umowy pożyczki wynika, że dla skutecznego wypowiedzenia umowy pożyczki powódka powinna była wezwać pozwaną do zapłaty zaległości w wyznaczonym terminie, a dopiero w przypadku braku zapłaty na

skutek rzeczonych wezwania, powódka mogła złożyć skutecznie oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. Powódka nie wykazała, aby zachowała tę procedurę.

O ile na datę wezwań do zapłaty i oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu pozwana miała zaległości w spłacie kredytu, które uprawniały powódkę do złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu umowy kredytu, to powódka nie wykazała (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.), aby skutecznie doręczyła pozwanej wezwanie do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy, a następnie wypowiedzenie umowy kredytu. Wezwania do zapłaty – jak na karcie 141, 142 – w ogóle nie wiadomo czy zostały wysłane do pozwanej – brak dowodu doręczenia przesyłki czy też chociażby potwierdzenia nadania. Powódka, o ile nawet wysłała te wezwania, to na adres, który nie odpowiadał adresowi pozwanej wskazanemu w treści umowy kredytu. Podobnie powódka nie wykazała, aby skutecznie doręczyła pozwanej wypowiedzenie umowy kredytu, albowiem zostało ono wysłane na adres pozwanej, który nie odpowiadał adresowi pozwanej wskazanemu w treści umowy kredytu, a pozwana tej przesyłki nie odebrała. Powódka w ogóle nie podniosła twierdzeń faktycznych, aby zachowała skutecznie procedurę wypowiedzenia umowy oraz że adres, na który wysyłała wezwania do zapłaty i oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu, był adresem pozwanej.

Podkreślić należy, że o ile powódka nie postawiła w stan wymagalności całego zadłużenia pozwanej (a to z uwagi na nieskuteczność wypowiedzenia umowy kredytu), to wymagalna okazała się część rat kredytu – zgodnie z harmonogramem spłat kredytu – których termin zapadł do daty zamknięcia rozprawy – art. 316 § 1 k.p.c. – 10 czerwca 2020 r., co w konsekwencji doprowadziło do częściowego uwzględnienia powództwa jak w punkcie I wyroku. Powódka, co wynika z jej stanowiska procesowego, wiązała wymagalność roszczenia z tytułu spłaty kredytu, zarówno z wypowiedzeniem umowy kredytu, jak i nadejściem płatności rat kredytu zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu.

Zgodnie z art. 316 § 1 k.p.c. po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy.

W niniejszej sprawie rozprawę zamknięto w dniu 10 czerwca 2020 r., zatem zgodnie z harmonogramem spłaty kredytu jak na karcie 70 – 72, wymagalne (należne do spłaty dla powódki) okazały się łącznie raty, których termin zapłaty przypadął do dnia 13 maja 2020 r. – vide karta 71, albowiem termin wymagalności każdej raty przypadął na dzień 13 - go dnia każdego miesiąca.

W zakresie kapitału kredytu i części kapitałowej rat kredytu Sąd zważył, co następuje.

Pozwana, co wynika z harmonogramu spłat kredytu – karta 70 – 71, powinna spłacić raty kredytu w zakresie kapitałowej części rat do kwoty łącznej 1.597 zł 93 gr – od dnia 13 września 2016 r. do dnia 13 maja 2020 r. (do daty zamknięcia rozprawy) – zsumowanie kwot z kolumny trzeciej „Kwota kapitału” jak na karcie 70 – 71. Z elektronicznego zestawienia operacji jak na karcie 144 wynika, że pozwana od daty zawarcia umowy kredytu do dnia 13 lipca 2017 r. (bo dalszych wpłat już nie było) zapłaciła na rzecz powódki łącznie kwotę 332 zł 30 gr tytułem spłaty kapitału kredytu – zsumowanie pozycji z kolumny trzeciej w zakresie spłat kapitału.

Odejmując od kwoty łącznej 1.597 zł 93 gr jako kwoty rat wymagalnych w części kapitałowej do dnia zamknięcia rozprawy kwotę 332 zł 30 gr jaką pozwana spłaciła tytułem kapitału kredytu, na dzień zamknięcia rozprawy pozwana pozostaje dłużnikiem powódki do kwoty 1.265 zł 63 gr – tytułem zwrotu wymagalnego kapitału kredytu. Kwotę tę zasądzono w punkcie I wyroku.

W pozostałym zakresie roszczenie odnośnie kwoty kapitału kredytu jako nieuzasadnione – niewymagalne na datę zamknięcia rozprawy – podlegało oddaleniu w punkcie II wyroku.

Roszczenia dotyczące:

1) kwoty 215 zł 56 gr – tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału naliczonych w wysokości 10 %,

2) kwoty 353 zł 49 gr – tytułem niespłaconych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa,

- podlegały oddaleniu w punkcie II wyroku jako niewykazane co do wysokości (art. 6 k.c. w związku z art. 232 k.p.c.).

Powódka w zakresie kwoty 215 zł 56 gr zdawkowo wskazała, że jest to należność tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych za okres korzystania z kapitału naliczonych w wysokości 10 %. Powódka nie wskazała od jakiej kwoty wyliczono te odsetki, za jaki konkretnie okres (nie wskazano daty początkowej i końcowej naliczania tych odsetek), zatem niemożliwym jest obiektywne zweryfikowanie poprawności roszczenia z tego tytułu. Powoduje to w konsekwencji przyjęcie tego roszczenia jako niewykazanego co do wysokości.

Również w zakresie kwoty 353 zł 49 gr – tytułem niespłaconych odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału od dnia następnego po dniu wymagalności, to jest 17 lutego 2018 r. według stawki umownej wynoszącej 10 % do dnia wniesienia powództwa, powódka nie wskazała od jakiej konkretnie kwoty wyliczyła te odsetki. Niemożliwym jest więc obiektywne zweryfikowanie poprawności roszczenia z tego tytułu. Powoduje to w konsekwencji przyjęcie tego roszczenia jako niewykazanego co do wysokości.

Sąd nie zasądzał od pozwanej na rzecz powódki żadnych rat w zakresie części odsetkowej raty, bo takie roszczenie nie było objęte treścią pozwu, zatem przeciwko uwzględnieniu powództwa z tego tytułu sprzeciwiała się treść art. 321 § 1 k.p.c.

Powódka domagała się zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty dochodzonej pozwem od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty. W tym zakresie powództwo okazało się częściowo uzasadnione. Pozwana powinna była spłacać raty kredytu do dnia 13 – go każdego miesiąca. Nie spłacając tych rat we wskazanym terminie popadała w opóźnienie, co uzasadnia roszczenie z tytułu odsetek ustawowych za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c. Na skutek uprzedniego przyjęcia, że powódka nieskutecznie wypowiedziała umowę kredytu inaczej przedstawia się kwestia wymagalności roszczenia powódki w kontekście popadnięcia przez pozwaną w opóźnienie w spłacie kredytu.

Pozwana, co wynika z harmonogramu spłat kredytu jak na karcie 70 – 71 – odpowiednio zsumowanie rat kredytu w zakresie części kapitałowej rat – powinna była do 16 marca 2019 r. spłacić kwotę 1042 zł 78 gr tytułem części kapitałowej rat kredytu, a spłaciła kwotę 332 zł 30 gr (karta 144 – elektroniczne zestawienie operacji – zsumowanie wpłat na kapitał), zatem różnica wynosi 710 zł 48 gr do zapłaty, w stosunku do której to kwoty pozwana pozostaje w opóźnieniu na pewno od daty początkowej roszczenia odsetkowego jak wskazała powódka – od dnia 16 marca 2019 r.

W tym stanie rzeczy w punkcie I wyroku tiret pierwszy wyroku zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie liczone w stosunku rocznym od kwoty 710 (siedmiuset dziesięciu) złotych 48 (czterdziestu ośmiu) groszy od dnia 16 marca 2019 r. do dnia zapłaty.

Od pozostałej kwoty należności głównej do zapłaty – 555 zł 15 gr – zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie liczone w stosunku rocznym od 14 dnia każdego miesiąca (bo rata miała być spłacona do 13 dnia każdego miesiąca) na podstawie art. 481 k.c. – w odniesieniu do każdej z rat w zakresie części kapitałowej – ich wysokość wynika z harmonogramu spłat – karta 70 – 71, albowiem termin zapadalności poszczególnych rat następował w dalszych miesiącach po dacie wskazanej przez powódkę jako data początkowa żądania zasądzenia odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w spłacie kredytu.

I tak zasądzono odsetki ustawowe za opóźnienie od następujących kwot:

- od kwoty 37 (trzydziestu siedmiu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 kwietnia 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 6 (sześciu) groszy od dnia 14 maja 2019 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 34 (trzydziestu czterech) groszy od dnia 14 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 62 (sześćdziesięciu dwóch) groszy od dnia 14 lipca 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 38 (trzydziestu ośmiu) złotych 91 (dziewięćdziesięciu jeden) groszy od dnia 14 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 20 (dwudziestu) groszy od dnia 14 września 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 49 (czterdziestu dziewięciu) groszy od dnia 14 października 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 39 (trzydziestu dziewięciu) złotych 78 (siedemdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 listopada 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 8 (ośmiu) groszy od dnia 14 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 37 (trzydziestu siedmiu) groszy od dnia 14 stycznia 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 67 (sześćdziesięciu siedmiu) groszy od dnia 14 lutego 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 40 (czterdziestu) złotych 98 (dziewięćdziesięciu ośmiu) groszy od dnia 14 marca 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 28 (dwudziestu ośmiu) groszy od dnia 13 kwietnia 2020 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 41 (czterdziestu jeden) złotych 59 (pięćdziesięciu dziewięciu) groszy od dnia 14 maja 2020 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie roszczenie odsetkowe z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału podlegało oddaleniu w punkcie II wyroku ze względów wskazanych powyżej.

W punkcie III wyroku orzeczono w przedmiocie zwrotu kosztów procesu stosownie do zasady wynikającej z art. 100 k.p.c. – stosowne rozdzielenie kosztów procesu z uwzględnieniem wyniku procesu.

Powódka wygrała proces w 29 % (1265 zł 63 gr : 4.359 zł 49 gr x 100 %). Odpowiednio pozwana wygrała proces w 71 %.

Na koszty procesu powódki składały się uiszczona opłata od pozwu w wysokości 55 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powódki w osobie radcy prawnego w wysokości 900 zł na podstawie § 2 punkt 3 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Powódka nie wykazała, aby uiszczała opłatę skarbową od udzielonego pełnomocnictwa procesowego, zatem tej opłaty nie uwzględniono. Łącznie koszty procesu powódki wyniosły kwotę 955 zł. Powódce należy się co do zasady zwrot kosztów procesu od pozwanej w wysokości 29 % z kwoty 955 zł, zatem kwota 276 zł 95 gr.

Na koszty procesu pozwanej składały się wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w osobie radcy prawnego w wysokości 900 zł na podstawie § 2 punkt 3 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz uiszczona opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w wysokości 17 zł. Łącznie koszty procesu pozwanej wyniosły kwotę 917 zł. Pozwanej co do zasady należy się od powódki zwrot kosztów procesu w wysokości 71 % z 917 zł, zatem kwota 651 zł 7 gr.

Po dokonaniu kompensacji obowiązku zwrotu kosztów procesu jak wyżej (651 zł 7 gr – 276 zł 95 gr) pozwanej należy się od powódki zwrot kosztów procesu w wysokości 374 zł 12 gr, o czym orzeczono w punkcie III wyroku.

W powołaniu powyższej argumentacji orzeczono jak w sentencji wyroku.

S., dnia 16 lipca 2020 r., Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski

Sygn. akt III C 1652/19

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce terminowego sporządzania uzasadnień.

2. Odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia wyroku doręczyć:

- pełnomocnikowi powódki,

- pełnomocnikowi pozwanej.

3. Akta przedłożyć z pismem, apelacją lub za 30 dni.

S., dnia 16 lipca 2020 r., Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Cegłowski